

Medlem sagde, men i Friis' Ministerium — om, at vi alle sammen vilde gaa ind paa at fremme et saadant Lovforslag hurtigt. Noget saadant er der ikke blevet udtalt fra mit Partis Side. Mit Parti er i denne Sag som i alle Tilfælde villigt til at tage rent saglige Hensyn ved Behandling af de foreliggende Lovforslag. Men vi nærer nogen Betænkelighed overfor Omkostningerne ved dette Foretagende, ligesom vi ogsaa er i Tvivl om, hvorvidt det er ganske nødvendigt, at Virksomheden flytter. At dette Byggearbejde, som det ærede Medlem omtalte, kunde hjælpe til at bøde paa Arbejdsløsheden, skal jeg ikke komme ind paa. Det, der maa og bør være afgørende her, er, om det for Udmøntningens Skyld er uomgængelig nødvendigt at afholde en stor Udgift til en Flytning, eller om vi kan klare os med Forholdene, som de er. Naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Chr. Hansen, nævnte de store Tal for Udmøntning, viser netop disse enorme Tal, at det ikke er selve det normale Forbrug, som har medført den Mangel paa Skillemønt, som er og har været, men at det er den unormale Maade, hvorpaa denne Skillemønt forsvinder, som er Skyld deri. Men, som sagt, da Lovforslaget gaar i Udvalg, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige, at vi i Udvalget skal tage rent saglige Hensyn, og hvis disse Hensyn fører med sig, at vi skønner, Lovforslaget maa fremmes, skal vi gaa med til det.

Gamborg: Ogsaa jeg har to Gange deltaget i Udvalgsbehandling af denne Sag, men jeg maa sige, det er ikke lykkedes mig at blive overbevist hverken om den absolutte Nødvendighed af, at der bygges, eller om, at de fremsatte Planer er saa gode, som ønskeligt var. Men da mine Betænkeligheder og Indvendinger er rent saglige, egner de sig bedst for Behandling i et Udvalg; og da vi faar et saadant Udvalg, skal jeg vente og fremsætte dem dér, idet jeg selvfølgelig paa mit Partis Vegne kan love, at vi vil arbejde saa loyalt og godt paa Sagen som muligt.

Finansministeren (N. Neergaard): Denne Sag har haft en meget vanskelig Gang gennem Rigsdagen, og jeg finder, at Tiden nu er kommet til, at der snart maa tages en Bestemmelse om, hvorvidt man vil bygge eller ikke. Jeg har saa fuldt som nogen Øjet aabent for, hvor lidet tilraadeligt det er, at Staten giver sig i Lag med Byggeforetagender, der ikke er absolut nødvendige; thi der kan ikke

tænkes ugunstigere Forhold at bygge under baade med Hensyn til den Hurtighed, med hvilken en Bygning kan opføres, og med Hensyn til dennes Bekostning. Men naar jeg alligevel har fremsat dette Lovforslag, er det, fordi jeg efter samtlige de Oplysninger, der foreligger for mig, føler mig fuldkommen overbevist om, at det i høj Grad er en økonomisk Foranstaltning ogsaa i den Forstand, at der er en betydelig Mangel paa Skillemønt, som maa afhjælpes. Efter at vi har faaet Nikkelmønten, vil den urimelige Hengemning af Skillemønt nok tage af, og det vil gaa op for Folk, hvor urimeligt det er. Med den gamle Skillemønt var det jo desværre ikke saa urimeligt, for den kunde der realiseres en reel Fortjeneste paa at gemme hen og omsmelte o. s. v. Imidlertid kan der ikke arbejdes forsvarligt paa Mønten under de nuværende Forhold. Naar vi en Gang faar regulære Tilstande, hvor Sedler kan omveksles med Guld, saaledes som Forholdet bør være, kan den store Guldudmøntning, som saa længe har forestaaet, i hvert Fald ikke længere udskydes, og i de Maaneder, hvor den staar paa, vil Mønten ikke kunne beskæftige sig med Udmøntning af Skillemønt. Ligeledes har Mønten maattet afvise flere af de lukrative Bestillinger fra Ulandet, hvor særlig nye Stater har ønsket udmøntet hos os; der var ikke Plads dertil. Mønten er en Statsinstitution, som bringer godt Udbytte af sin Virksomhed, men den kunde bringe et betydeligt større Udbytte, hvis man gik til at opføre en tidssvarende Møntbygning. Ogsaa det Hensyn, at de Byggeforetagender, der skal sættes i Gang, bør sættes i Gang snarest muligt under Hensyn til den Arbejdsløshed, der er truende, gør naturligvis, at det er ønskeligt, at Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen bliver saa hurtig som muligt, saaledes at man, som det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Socialdemokratiet (Chr. Hansen), saa stærkt betonedede, snarest muligt kan tage fat paa Arbejdet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nørskov: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.